U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu obchodní společnosti **VETT, a. s.** na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi **Okresním soudem v České Lípě** a **Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci,** na straně jedné a **Krajským úřadem Libereckého kraje** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 13 C 203/2007, ve věci žaloby o částku 70 512 023,68 Kč s příslušenstvím: žalobce **Město Česká Lípa**, IČ 00260245, se sídlem v České Lípě, T. G. Masaryka 1/1, zastoupeného Mgr. Petrem Trejbalem, advokátem se sídlem v Litoměřicích, Lidická 10, a žalované obchodní společnosti **VETT, a. s.**, IČ 25404717, se sídlem v Zákupech, Nádražní 287, zastoupené JUDr. Jiřím Teryngelem, advokátem se sídlem v Praze 5, Ke Klimentce 2186/15,

takto:

Návrh **se odmítá.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 7. ledna 2010 zvláštnímu senátu se společnost VETT, a. s. (dále jen navrhovatelka) domáhala, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, (dále jen „zákon“) mezi Okresním soudem v České Lípě a Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočka Liberec na straně jedné a Krajským úřadem Libereckého kraje na straně druhé ve věci žaloby vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 13 C 203/2007.

Žalobním návrhem ze dne 30. 3. 2007 se žalobce domáhal, aby Okresní soud v České Lípě vydal rozhodnutí, jímž by byla žalované uložena povinnost zaplatit mu částku 51 142 789,78 Kč z titulu vydání bezdůvodného obohacení. Uvedl, že *„mezi účastníky byla uzavřena neplatná smlouva o závazku veřejné služby v městské autobusové dopravě“; že „smlouva je neplatná, neboť neobsahuje povinnou součást smlouvy o závazku veřejné služby dle § 19b odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., a to dopravcem předložený předběžný odborný odhad prokazatelné ztráty za celé období, na které se závazek veřejné služby uzavírá“.*

Okresní soud v České Lípě usnesením ze dne 18. 5. 2009, čj. 13 C 203/2007 – 287, rozhodl, že námitka věcné nepříslušnosti tohoto soudu není důvodná a připustil rozšíření žaloby o částku 19 369 233 Kč. Uvedl, že *„předmětem řízení je návrh žalobce na vydání bezdůvodného obohacení, které mělo vzniknout žalované z neplatné smlouvy o provozování městské autobusové dopravy"; že „vztah mezi účastníky se řídí ustanoveními § 451 a násl. obč. zák."* a že *„s ohledem na takto vymezený předmět řízení je k projednání a rozhodnutí ve věci příslušný obecný soud žalovaného"*.

Okresní soud v České Lípě mezitímním rozsudkem ze dne 20. 4. 2009, čj. 13 C 203/2007 - 288, rozhodl, že *„nárok žalobce na zaplacení částky 70 512 023,68 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 28. 3. 2007 z částky 51 142 789,78 Kč do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení z částky 19 369 233 Kč od 14. 3. 2008 do zaplacení je co do základu důvodný"*. Dospěl k závěru, že *„nedostatek předběžného odborného odhadu prokazatelné ztráty činí celou smlouvu neplatnou, neboť tento předběžný odborný odhad je povinnou součástí smlouvy o závazku veřejné služby"*.

Proti oběma výše uvedeným rozhodnutím Okresního soudu v České Lípě podala žalovaná dne 5. 6. 2009 odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

Žalobce *„z procesní opatrnosti"* podal také návrh na zahájení správního řízení, o kterém Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 4. 6. 2009, čj. MV-41251-3/ODK-2009, rozhodlo tak, že jej postoupilo Krajskému úřadu Libereckého kraje jako správnímu orgánu věcně a místně příslušnému.

Dne 24. 7. 2009 žalovaná podala návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu podle zákona č. 131/2002 Sb. Uvedla, že *„spor z veřejnoprávní smlouvy nemůže řešit civilní soud"*; že *„základ sporu je ve veřejnoprávním vztahu, který vznikl na základě veřejnoprávní smlouvy"*; že *„již tímto faktem je založena pravomoc správního orgánu rozhodovat spor z veřejnoprávní smlouvy"*; že *„posouzení neplatnosti veřejnoprávní smlouvy z hlediska § 170 spr. řádu je úkolem správního orgánu až v průběhu řízení, nikoliv před jeho začátkem"*; že *„u veřejnoprávních smluv s ohledem na jejich povahu ani pojmově, ani z důvodu právní jistoty nepřipadá v úvahu jejich neplatnost"*, neboť *„vady veřejnoprávních smluv se řeší přezkoumáváním zákonnosti (§ 165 spr. řádu)"* a že *„Okresní soud v České Lípě není k projednání příslušný"*.

Po zahájení řízení o kompetenčním sporu Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy, usnesením ze dne 24. 8. 2009, čj. OD 921/2009-2/Ma, řízení zastavil. Vycházel ze závěru, že pokud běží soudní řízení, co do předmětu řízení totožné, nemůže navrhovatel současně uplatňovat nárok v řízení správním a musí vyčkat rozhodnutí odvolacího soudu, neboť žalovaná se proti mezitímnímu rozsudku Okresního soudu v České Lípě odvolala.

Usnesením ze dne 25. 11. 2009, čj. Konf 85/2009 - 166, zvláštní senát návrh podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb., odmítl, neboť kladný kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát, odpadl. Nad rámec řízení uvedl, že v řízení o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 18. 5. 2009, čj. 13 C 203/2007 – 287, a rozsudku téhož soudu ze dne 20. 4. 2009, čj. 13 C 203/2007 - 288, Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, při posouzení věcné příslušnosti okresního soudu zohlední závěry zvláštního senátu uvedené v usnesení

ze dne 24. 10. 2008, čj. Konf 31/2007 - 82 (publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1675, ročník 2008) a také přihlédne k ustanovením § 159 až 170 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.

Poté podala žalovaná v pořadí druhý návrh na řešení kompetenčního sporu, ve kterém opětovně namítá, že se jedná o spor z veřejnoprávní smlouvy, k jehož rozhodování je povolán správní orgán. Dále uvádí, že - po rozhodnutí zvláštního senátu - nadřízený správní orgán, Ministerstvo dopravy, odbor veřejné dopravy, rozhodnutím ze dne 18. 12. 2009, čj. 24/2009-190/STSP/3 mimo odvolací řízení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zastavení řízení, zrušil. Nadřízený orgán současně vyslovil závazný právní názor, že Krajský úřad Libereckého kraje povede správní řízení dále, nicméně jej přeruší až do rozhodnutí soudu v civilním soudním řízení. Podle názoru navrhovatele tak kompetenční spor stále trvá.

Zvláštní senát se před rozhodnutím ve věci samé opětovně zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout.

Stranami kompetenčního sporu jsou buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví

Podle § 3 odst. 1 zákona je řízení zahájeno dnem, kdy návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu došel zvláštnímu senátu. Podle odstavce 2 je návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou. Účastníky řízení vedle stran kompetenčního sporu jsou i účastníci řízení, v němž se otázka pravomoci stala spornou (odstavec 3).

Po zahájení tohoto řízení vydal dne 11. března 2010 Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, usnesení čj. 29 Co 393/2009 - 346, kterým ve výroku I. zrušil mezitímní rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 4. 2009, čj. 13 C 203/2007 - 288, a řízení zastavil. Výrokem II. vyslovil, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Krajskému úřadu pro Liberecký kraj, jako správnímu orgánu věcně a místně příslušnému. Usnesení nabylo právní moci dne 12. 4. 2010.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kompetenčním sporem, a to kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věcí nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Navrhovatelka podala návrh na řešení kladného kompetenčního konfliktu. Ten tu však za stávající situace již není. Krajský soud, který zrušil mezitímní rozsudek soudu prvního stupně a řízení zastavil, v odůvodnění usnesení uvedl, že v dané věci je věcně a místně příslušný správní orgán. Tím současně popřel svou pravomoc vydat rozhodnutí ve věci. Řízení u správního orgánu bylo přitom přerušeno do pravomocného skončení sporu u okresního respektive krajského soudu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského

soudu již nabylo právní moci může správní orgán pokračovat v započatém řízení. Za této situace neexistuje v dané věci ani záporný kompetenční konflikt. Proto zvláštnímu senátu nezbylo, než návrh navrhovatelky odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. října 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu